

Situation of Farm Condition of Raising Livestock as a Commodity for Farmers in Nan District, Luang Prabang Province

Sonenaly Anongsith¹, Vongpasith Chanthakhoun^{2*}, and Thanousinh Kandee²

Organizational Resources Management Office of Research and Academic Services Souphanouong
University, Lao PDR

Abstract

*Correspondence: Sonenaly
Anongsith, Organizational
Resources Management Office of
Research and Academic Services
Souphanouong University Tel:
(+856 2022432005)
Email: vongpasith@yahoo.com

Submitted: December 05, 2024
Revised: December 15, 2024
Accepted: December 31, 2024

This study was conducted in farmers who raised animal as a commodity in Nan District, Luang Prabang Province. The quantitative method to collect data by using a questionnaire of 180 farmers, the data were analyzed by SPSS version 25. The results were found that 73.9% was male, 46.7% was Lao ethnic group, 31.1% age between 42-49, 73.9% were graduate in primary school level, 98.3% were married, 58.9% family had members between 6-10 people, family income per year were low than 60 million with 81.7%, the income from raising animal more than 20 million cover 92.2%. Famer who had an experience in animal raising morthan 7 years, 61.7% of animals raised are cattle, followed by 48.9% of pigs, 39.5% of goats, and only buffalo 17.2%. The model of animal raised was most in free range (63.3%), with an average area of 3.71 hectares/family, the feeding model was grazing (54.4%). In the condition of animal husbandry management was show that unable to access funding sources was low level with the Mean = 1.84; SD = 0.26 the ability to access veterinary services was determined was medium level with the Mean = 3.28; SD = 0.55, however receiving support for animal husbandry from various sectors was low level with the Mean = 1.78; SD = 0.72 Access to animal husbandry knowledge sources was medium level with the Mean = 2.93; SD = 0.71 Market operations for animal products are rated as good with the Mean = 3.76; SD = 0.69, compliance with documents for establishing farms appears to be relatively low with the Mean = 1.13; SD = 0.70. The conclusion that most of the animal husbandry of farmers is still a natural farm, lack of care and attention according to technical principles, access to sources of information on animal husbandry were low.

Key words: Animal husbandry, Farmers, Animal husbandry farm, Nan district

1. ພາກສະໜີ

ພັກ ແລະ ລັດຖະບານໄດ້ຖືເອົາການພັດທະນາວຽກງານກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ເປັນພື້ນຖານສຳຄັນໃນການພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມຂອງປະເທດ, ພັກເຮົາໄດ້ກຳນົດແນວທາງຫັນຈາກເສດຖະກິດທຳມະຊາດໄປສູ່ເສດຖະກິດສິນຄ້າ ໄດ້ມີບາດກ້າວ

ຂະຫຍາຍຕົວຢ່າງໜັກແໜ້ນ, ຮູບແບບການຜະລິດກະສິກຳແບບທຳມະຊາດ ແລະ ພື້ນຖານໂຄງລ່າງເຊັ່ນ: ລະບົບຊົນລະປະທານ, ສູນສະຖານີບໍລິການທາງດ້ານເຕັກນິກ ໄດ້ຮັບການສ້າງຕັ້ງ ແລະ ພັດທະນາເປັນກ້າວໆ ເປັນລຳດັບ ສິ່ງຜິດເຮັດໃຫ້ຊີວິດການເປັນຢູ່ຂອງປະຊາຊົນບັນດາເຜົ່າໄດ້ຮັບການພັດທະນາເປັນກ້າວໆ (ກະຊວງ

ກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້, 2022). ການລ້ຽງສັດ ແມ່ນວຽກງານໜຶ່ງທີ່ມີຄວາມສຳຄັນໃນການຜະລິດສະບຽງອາຫານ ແລະ ການປະກອບສ່ວນໃນລະບົບເສດຖະກິດຂອງປະເທດຕະຫຼອດໄລຍະເວລາຜ່ານມາເຊິ່ງຢູ່ໃນລະດັບທີ່ມີການຂະຫຍາຍຕົວສູງຂຶ້ນທຸກປີ. ສະນັ້ນການສ້າງກົດໝາຍ ແລະ ນິຕິກຳຕ່າງໆເພື່ອມາຄຸ້ມຄອງຜູ້ຜະລິດ ແລະ ຜູ້ບໍລິໂພກຈຶ່ງເປັນວຽກງານທີ່ຈຳເປັນ ເຊິ່ງມາດຕະການເຫຼົ່ານີ້ເປັນເຄື່ອງມືໃນການສົ່ງເສີມ ແລະ ຮັກສາຄວາມເປັນລະບຽບຮຽບຮ້ອຍຂອງສັງຄົມ ແລະ ທີ່ສຳຄັນແມ່ນຄວາມປອດໄພທາງດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ຮັບປະກັນຄວາມປອດໄພຕໍ່ຜູ້ບໍລິໂພກ ແລະ ການກຳນົດມາດຕະການຕໍ່ຜູ້ລະເມີດ ໂດຍສະເພາະແມ່ນກຸ່ມຜູ້ຜະລິດສັດເປັນສິນຄ້າ (ກົມລ້ຽງສັດ ແລະ ການປະມົງ, 2020). ດັ່ງນັ້ນລັດຖະບານຈຶ່ງໄດ້ມີລັດຖະດຳລັດວ່າດ້ວຍການນຳໃຊ້ກົດໝາຍການລ້ຽງສັດ ແລະ ສັດຕະວະແພດ ສະບັບເລກທີ 205/ປປທ, ລົງວັນທີ 19 ທັນວາ 2016 ອອກມາເພື່ອເປັນບ່ອນອີງໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການລ້ຽງສັດ ແລະ ສັດຕະວະແພດ ຂອງ ສປປ ລາວ ໃຫ້ແກ່ພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ (ສຳນັກງານປະທານປະເທດ, 2016), ແນວໃດກໍຕາມ ຍັງມີຫຼາຍພາກສ່ວນທີ່ຍັງບໍ່ທັນເຂົ້າໃຈກ່ຽວກັບວິທີການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດກົດໝາຍສະບັບນີ້ເທົ່າທີ່ຄວນ ເຊິ່ງພາເຮັດໃຫ້ເກີດບັນຫາທີ່ກ່ຽວກັບການລ້ຽງສັດ ກໍຄື ບັນຫາການລ້ຽງສັດບໍ່ໄດ້ຕາມມາດຖານ, ມີບັນຫາສິ່ງແວດລ້ອມ, ການເຄື່ອນຍ້າຍສັດທີ່ຍັງບໍ່ຖືກຕ້ອງຕາມລະບຽບການ ແລະ ບັນຫາການລະບາດຂອງພະຍາດສັດເຊິ່ງບັນຫາເຫຼົ່ານີ້ຖືວ່າ ເປັນສິ່ງຮີບດ່ວນທີ່ຈະຕ້ອງໄດ້ຮັບການແກ້ໄຂ ແລະ ປັບປຸງ ໂດຍກຳນົດໃຫ້ມີກົດໝາຍ ການລ້ຽງສັດ ແລະ ສັດຕະວະແພດ ຂຶ້ນມາ ເພື່ອເຮັດໃຫ້ການຜະລິດສັດໄດ້ຮັບການພັດທະນາທາງດ້ານປະລິມານ ແລະ ຄຸນນະພາບ, ເປັນແຮງຍູ້ດັນ ແລະ ເປັນການສ້າງອາຊີບທີ່ໜັ້ນຄົງຕໍ່ຊາວກະສິກອນ ຕະຫຼອດຮອດການຄ້າສະບຽງອາຫານ ກໍ່ເພື່ອຫຼຸດຜ່ອນການນຳເຂົ້າສິນຄ້າຈາກປະເທດເພື່ອບ້ານ (ສະພາແຫ່ງຊາດ, 2016). ແລະ ທາງກະຊວງກະສິກຳແລະ ປ່າໄມ້ ຈຶ່ງໄດ້ມີນະໂຍບາຍແຫ່ງຊາດວ່າດ້ວຍການສົ່ງເສີມການລ້ຽງສັດ ແລະ ສັດນ້ຳ ຂອງ ສປປ ລາວ ເພື່ອສົ່ງເສີມໃຫ້ຜູ້ປະກອບການ ແລະ ຊາວກະສິກອນຫັນມາຜະລິດ ເພື່ອເປັນສິນຄ້າແມ່ນັບມື້ນັບເພີ່ມຂຶ້ນ ໂດຍສະເພາະແມ່ນການລ້ຽງ: ງົວ-ຄວາຍ, ແບ້, ໝູ ແລະ ສັດປີກປະເພດຕ່າງໆ (ກະຊວງກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້, 2022)

ແຂວງຫຼວງພະບາງ ໄດ້ມີແຜນໃນການພັດທະນາດ້ານການກະສິກຳ ໂດຍເນັ້ນໃສ່ການພັດທະນາອາຊີບທາງການກະເສດແບບຍືນຍົງ ແບບປະສົມປະສານຮອບດ້ານ ຕາມທິດການຜະລິດເປັນສິນຄ້າເພື່ອສົ່ງອອກ ເນັ້ນການຜະລິດກະສິກຳສະອາດ ໂດຍເນັ້ນໃສ່ໃນການພັດທະນາໃນດ້ານທີ່ມີທ່າແຮງ ແລະ ຊາວກະສິກອນມີມູນເຊື້ອເປັນຕົ້ນການລ້ຽງສັດ ແລະ ການປູກຝັດ ໂດຍພະຍາຍາມປູກລະດົມ

ໃຫ້ຊາວກະສິກອນຜູ້ລ້ຽງສັດໃຫ້ປ່ຽນມາລ້ຽງແບບເປັນລະບົບຝາມ ໂດຍມຸ້ງໃຫ້ມີການນຳໃຊ້ເຕັກນິກທາງວິຊາການເຂົ້າໃນການລ້ຽງສັດ ມີການປູກຝັດອາຫານສັດ ມີການປ້ອງກັນ-ປິ່ນປົວພະຍາດສັດ ແລະ ການຈັດການດ້ານອາຫານໃຫ້ແກ່ສັດລ້ຽງທີ່ຖືກຕ້ອງ (ພະແນກກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ແຂວງຫຼວງພະບາງ, 2021). ເມືອງນານ ເປັນເມືອງທີ່ມີພື້ນຖານໂຄງຮ່າງການຜະລິດກະສິກຳ ປູກຝັງ ແລະ ລ້ຽງສັດເນື່ອງຈາກເປັນພື້ນທີ່ທີ່ມີຄວາມເໝາະສົມ ແລະ ເອື້ອຍອຳນວຍໃຫ້ແກ່ການລ້ຽງສັດເພາະອີງຕາມທ່າແຮງ ແລະ ຈຸດພິເສດ ຫຼື ສະພາບຂອງພື້ນທີ່ແມ່ນມີຄວາມເໝາະສົມ, ແຕ່ການລ້ຽງສັດຂອງຊາວກະສິກອນທີ່ຜ່ານມາຍັງບໍ່ທັນປະສົບຜົນສຳເລັດເທົ່າທີ່ຄວນເຊິ່ງມັນສະແດງອອກຈຳນວນຝູງສັດຍັງມີການຂະຫຍາຍຕົວຊ້າ ແລະ ໃນບາງເຂດແມ່ນມີຄວາມສ່ຽງຕໍ່ການລະບາດຂອງພະຍາດຕາມລະດູການເຮັດໃຫ້ສິ່ງຜົນຕໍ່ການດຳເນີນທຸລະກິດການລ້ຽງສັດຂອງຊາວກະສິກອນ (ຫ້ອງການກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ເມືອງນານ, 2020).

ສະນັ້ນ, ການສຶກສາໃນຄັ້ງນີ້ ມີຈຸດປະສົງເພື່ອສຶກສາ ສະພາບການດຳເນີນທຸລະກິດລ້ຽງສັດຕາມລະບຽບການຂອງກຸ່ມຊາວກະສິກອນຜູ້ລ້ຽງສັດເປັນສິນຄ້າໃນເມືອງນານ ແຂວງຫຼວງພະບາງ.

2. ອຸປະກອນ ແລະ ວິທີການ

ການຄົ້ນຄວ້າຄັ້ງນີ້ແມ່ນນຳໃຊ້ວິທີການສຶກສາຄົ້ນຄວ້າທາງປະລິມານ ເຊິ່ງເຄື່ອງມືທີ່ໃຊ້ເຂົ້າໃນການຄົ້ນຄວ້າຄັ້ງນີ້ປະກອບດ້ວຍແບບສອບຖາມ ໂດຍມີຂໍ້ຄຳຖາມທີ່ເປັນແບບເລືອກຕອບຕາມລາຍການ ແລະ ມີຄຳຖາມເປັນແບບມາດຕາສ່ວນປະມານຄ່າ 5 ລະດັບ ຕາມຂອງ Likert Scale ເຊິ່ງການສ້າງແບບສອບຖາມແມ່ນນຳໃຊ້ທິດສະດີການກ່ຽວຂ້ອງກັບກົນໄກດຳເນີນທຸລະກິດການລ້ຽງສັດ ແລະ ວຽກງານສັດຕະວະແພດ ໃນກຸ່ມຜູ້ລ້ຽງສັດເປັນສິນຄ້າ ໂດຍມີຂະບວນການສ້າງເຄື່ອງມືດັ່ງນີ້:

ພາຍຫຼັງລວບລວມຂໍ້ມູນມາສ້າງແບບສອບຖາມສຳເລັດແລ້ວ ໄດ້ນຳແບບສອບຖາມໄປຜ່ານຜູ້ຊ່ຽວຊານສະເພາະດ້ານ 3 ທ່ານເພື່ອກວດຄວາມສອດຄ່ອງກັບຈຸດປະສົງຂອງການຄົ້ນຄວ້າ ເຊິ່ງເຫັນວ່າຄ່າສະເລ່ຍຂອງການປະເມີນຄວາມສອດຄ່ອງແຕ່ລະ ຄຳຖາມ ຄ່າ IOC = 0.66-1. ແລະ ຄ່າຄວາມເຊື່ອໝັ້ນ (Cronbach's Alpha) ເທົ່າກັບ 0.99.

2.1. ປະຊາກອນ ແລະ ການກຸ່ມຕົວຢ່າງ

ປະຊາກອນທີ່ໃຊ້ໃນການສຶກສາຄັ້ງນີ້ ແມ່ນຊາວກະສິກອນຜູ້ລ້ຽງສັດ (ລ້ຽງງົວ, ຄວາຍ, ແບ້ ແລະ ໝູ) ໃນພື້ນຂອງເມືອງນານ ແຂວງຫຼວງພະບາງ ຈຳນວນທັງໝົດ 327 ຄອບຄົວ ແລະ ກຳນົດຂະໜາດກຸ່ມຕົວຢ່າງແບບຮູ້ປະຊາກອນທີ່ແນ່ນອນຂອງ Yamane

(1973) ກຳໜົດລະດັບຄວາມເຊື່ອໝັ້ນທີ່ 95 % ຄວາມຄາດເຄື່ອນ 0.05.

$$n = \frac{N}{1+Ne^2}$$

n = ຈຳນວນຄອບຄົວຊາວກະສິກອນຜູ້ລ້ຽງສັດທີ່ຕ້ອງການ ສຶກສາທັງໝົດ.

e = ຄ່າຄວາມຄາດເຄື່ອນຈາກການປະເມີນຄ່າ 0.05.

N = ແທນໃຫ້ຈຳນວນຄອບຄົວຊາວກະສິກອນຜູ້ລ້ຽງສັດທັງໝົດ.

ສະນັ້ນ ເມື່ອແທນຄ່າເຂົ້າໄປແລ້ວເອົາໄດ້

$$n = \frac{327}{1+327(0.05)^2} = 179,9 \approx 180 \text{ ຄອບຄົວ}$$

2.2. ວິທີການເກັບກຳຂໍ້ມູນ

ການເກັບກຳຂໍ້ມູນແມ່ນເລີ່ມແຕ່ ເດືອນມີນາ - ພຶດສະພາ 2024, ສຳລັບການແຈກຢາຍແບບສອບຖາມ ຜູ້ຄົນຄວາມແມ່ນໄດ້ມີການແຈກຢາຍແບບສອບຖາມໄປຕາມຄອບຄົວໃນບ້ານເປົ້າໝາຍຕາມຈຳນວນກຸ່ມຕົວຢ່າງ ກໍ່ຄືແບບສອບຖາມ ຈຳນວນ 180 ສະບັບ ແລະ ໄດ້ມີການແນະນຳວິທີການຕອບແບບສອບຖາມໃຫ້ແກ່ກຸ່ມຕົວຢ່າງຢ່າງລະອຽດ ເພື່ອໃຫ້ໄດ້ຂໍ້ມູນທີ່ຄົບຖ້ວນ ແລະ ສົມບູນທາງດ້ານເນື້ອໃນ ເພື່ອຈະໄດ້ນຳໄປວິເຄາະ ແລະ ແປຄວາມໝາຍໃນຂັ້ນຕອນຕອນຕໍ່ໄປ.

2.3 ການວິເຄາະຂໍ້ມູນ

ຂໍ້ມູນທີ່ໄດ້ມາຈາກແບບສອບຖາມທັງໝົດແມ່ນໄດ້ນຳມາວິເຄາະໂດຍນຳໃຊ້ໂປຣແກຣມສຳເລັດຮູບ SPSS version 22.0 ເພື່ອວິເຄາະຫາຄ່າສະເລ່ຍ (Mean), ສ່ວນຮ້ອຍ (Percentage), ສ່ວນປ່ຽງເບນມາຖານ (standard deviation) ແລະ ຈັດລຳດັບການປະຕິບັດກິນໄກການດຳເນີນການລ້ຽງສັດເປັນສິນຄ້າຂອງຊາວກະສິກອນໂດຍກຳນົດດັ່ງນີ້:

- 4.50-5.00 = ລະດັບຫຼາຍທີ່ສຸດ
- 3.50-4.49 = ລະດັບຫຼາຍ
- 2.50-3.49 = ລະດັບປານກາງ
- 1.50-2.49 = ລະດັບໜ້ອຍ
- 1.00-1.49 = ລະດັບໜ້ອຍສຸດ

3. ຜົນໄດ້ຮັບ

ສະພາບຂອງການໃຫ້ຂໍ້ມູນແມ່ນເພດຊາຍ ກວມ 73.9 %, ຊົນເຜົ່າລາວ ກວມ 46,7%, ອາຍຸລະຫວ່າງ 42-49 ປີ ກວມ 31,1 %, ລະດັບການສຶກສາແມ່ນສາມັນສຶກສາກວມ 73.9%, ສະຖານະພາບ ແຕ່ງງານ 98,3%, ຂໍ້ມູນສະມາຊິກໃນຄົວເຮືອນຢູ່ລະຫວ່າງ 6-10 ຄົນ ກວມເອົາ 58,9%, ລາຍຮັບສະເລ່ຍຕໍ່ປີຕໍ່າກວ່າ 60 ລ້ານກີບ ກວມເອົາ 81,7%, ມີລາຍຮັບຈາກການລ້ຽງສັດຫຼາຍກວ່າ 20 ລ້ານ

ກີບຕໍ່ປີກວມ 92,2% (ລາຍຮັບສະເລ່ຍ 71,333,500 ກີບ/ປີ), ແລະ ມີຕົ້ນທຶນໃນການລ້ຽງສັດ ມູນຄ່າສະເລ່ຍ 46,981,111 ກີບ/ປີ (ຕາຕະລາງທີ່ 1)

ໃນຕາຕະລາງທີ່ 2 ສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າ ປະສິບການໃນການລ້ຽງສັດຂອງຊາວກະສິກອນແມ່ນຢູ່ໃນລະຫວ່າງ7-8ປີ, ລ້ຽງງົວ ກວມ 61,7 %, ຮອງລົງມາແມ່ນການລ້ຽງໝູກວມເອົາ 48,9%, ແບ້ 39,5% ແລະ ລ້ຽງຄວາຍພຽງ 17,2 %, ຮູບແບບລ້ຽງສັດສ່ວນໃຫຍ່ແມ່ນລ້ຽງໃນຮູບແບບເຄິ່ງຂັງເຄິ່ງປ່ອຍໃນຝື້ນທີ່ ກວມ 63,3%, ລ້ຽງໃນແບບມັດລ່າມໃນສວນ 18,9% ແລະ ລ້ຽງໃນຮູບແບບໃນຄອກ 16,1 %, ມີຝື້ນທີ່ໃນການລ້ຽງສັດສະເລ່ຍ 3,71 ເຮັກຕາ/ຄອບຄົວ, ຮູບແບບການໃຫ້ອາຫານແມ່ນນຳໃຊ້ໃຫ້ອາຫານແບບທີ່ມີໃນຝື້ນທີ່ບໍ່ມີການປຸງແຕ່ງ 54,4%, ຫຍ້າແຫ້ງ 30,6% ແລະ ອາຫານສຳເລັດພຽງ 15,0%.

ໃນຕາຕະລາງທີ່ 3 ສະແດງໃຫ້ເຫັນເຖິງດ້ານການດຳເນີນທຸລະກິດການລ້ຽງສັດເປັນສິນຄ້າ ການການເຂົ້າເຖິງແຫຼ່ງທຶນແມ່ນຢູ່ໃນລະດັບຕໍ່າ Mean = 1,84; SD = 0.26, ຄວາມສາມາດເຂົ້າເຖິງການບໍລິການສັດຕະວະແຜດແມ່ນພົບວ່າຢູ່ໃນລະດັບປານກາງ Mean = 3,28; SD = 0.55, ການໄດ້ຮັບການສົ່ງເສີມການລ້ຽງສັດຈາກພາກສ່ວນຕ່າງໆແມ່ນຢູ່ໃນລະດັບຕໍ່າ Mean=1.78; SD = 0.72, ການເຂົ້າເຖິງແຫຼ່ງຂໍ້ມູນຂ່າວສານດ້ານການລ້ຽງສັດລະດັບປານກາງ Mean = 2.93; SD = 0.71, ດ້ານການຕະຫຼາດສັດແມ່ນ ຈັດຢູ່ໃນລະດັບດີ Mean= 3.76; SD = 0.69. ໃນດ້ານຂອດການດຳເນີນເອກະສານຂໍອະນຸມັດການສ້າງຕັ້ງຝາມພົບວ່າແມ່ນຍັງປະຕິບັດໄດ້ຕໍ່າຫຼາຍ Mean = 1.13; SD = 0.70 ຈາກຜົນລວມທັງໝົດການປະຕິບັດທຸກດ້ານຂອງການປະຕິບັດຕາມກົນໄກການດຳເນີນການລ້ຽງສັດເປັນສິນຄ້າຂອງຊາວກະສິກອນແມ່ນຢູ່ໃນລະດັບຕໍ່າ Mean = 2.45; SD = 0.61.

4. ວິພາກຜົນ

ຈາກການສຶກສາການດຳເນີນທຸລະກິດການລ້ຽງສັດຕາມກົນໄກການລ້ຽງສັດເປັນສິນຄ້າຂອງຊາວກະສິກອນໃນເມືອງນານ ແຂວງຫຼວງພະບາງ ມີເປົ້າໝາຍແມ່ນສຶກສາສະພາບສ່ວນບຸກຄົນ, ເສດຖະກິດ, ເຕັກນິກການລ້ຽງ ແລະ ສະພາບການປະຕິບັດຕາມກົນໄກການດຳເນີນການລ້ຽງສັດເປັນສິນຄ້າຂອງກຸ່ມຊາວກະສິກອນຜູ້ລ້ຽງສັດເປັນສິນຄ້າໃນເມືອງນານຄັ້ງນີ້ ເຫັນວ່າຂໍ້ມູນຜົນຖານຂອງຜູ້ໃຫ້ສອບຖາມສ່ວນໃຫຍ່ແມ່ນເພດຊາຍ, ຊົນເຜົ່າລາວ, ອາຍຸຢູ່ລະຫວ່າງ 42-49 ປີ, ລະດັບການສຶກສາແມ່ນສາມັນສຶກສາ ເຊິ່ງໂດຍລວມແມ່ນມີການກະສິກຳເປັນຫຼັກ, ໂດຍອີງຕາມຂໍ້ມູນແມ່ນເຫັນວ່າການເຮັດວຽກໃນການລ້ຽງສັດ ສ່ວນໃຫຍ່ແມ່ນເປັນພາລະໜ້າທີ່ຂອງເພດຊາຍໃນຊ່ວງໄວອາຍຸທີ່ເໝາະສົມແຕ່ຈະມີລະດັບການ

ສຶກສາຂັ້ນປະຖົມເປັນຜູ້ນຳ ເຊິ່ງກົງກັບການລາຍງານຂອງ Yeamkong (2016) ພົບວ່າຊາວກະສິກອນສ່ວນໃຫຍ່ທີ່ຖືອາຊີບການກະສິກໍາເປັນກຸ່ມບຸກຄົນທີ່ມີລະດັບການສຶກສາຕໍ່າ ແລະ ດໍາເນີນຊີວິດໃນເຂດທີ່ບໍ່ມີໂຮງງານອຸດສາຫະກໍາ ເຮັດໃຫ້ຊາວກະສິກອນໃນພື້ນທີ່ບໍ່ມີທາງເລືອກໃນການເຮັດອາຊີບອື່ນນອກຈາກການກະສິກໍາ ໂດຍຖືເອົາແຮງງານ ແລະ ສະມາຊິກໃນຄອບຄົວເປັນຫຼັກຈຶ່ງເຮັດໃຫ້ສ່ວນໃຫຍ່ແມ່ນຢູ່ໃນສະຖານະແຕ່ງງານ ແລະ ວຽກງານກະສິກໍາຍັງເປັນວຽກງານຫຼັກຂອງຊາວກະສິກອນໃນປະເທດລາວທີ່ມີຢູ່ໃນລະດັບ 80% ຂອງປະຊາກອນທັງໝົດ (ຝອງສະໝຸດ, 2015)

ຂໍ້ມູນທາງດ້ານເສດຖະກິດແມ່ນພົບວ່າ ກຸ່ມລ້ຽງສັດໃນເມືອງ ນານມີສະມາຊິກໃນຄົວເຮືອນຢູ່ລະຫວ່າງ 6-10 ຄົນ, ມີລາຍຮັບຈາກການລ້ຽງສັດມີຄ່າສະເລ່ຍ 71,333,500 ກີບ/ປີ, ແລະ ມີຕົ້ນທຶນໃນການລ້ຽງສັດ ສະເລ່ຍ 46,981,111 ກີບ/ປີ, ມີປະສິບການໃນການລ້ຽງສັດສະເລ່ຍ 7,35 ປີ ເຫັນວ່າການລ້ຽງສັດແມ່ນສາມາດສ້າງລາຍຮັບໃຫ້ແກ່ຊາວກະສິກອນໄດ້ໃນລະດັບທີ່ສູງພໍສົມຄວນ ເຊິ່ງອາດເປັນເນື່ອງມາຈາກຊາວກະສິກອນມີປະສິບການໃນການລ້ຽງສັດມາເຮັດໃຫ້ສາມາດລ້ຽງສັດ ແລະ ຈັດການກັບການລ້ຽງທີ່ສາມາດຂາຍສ້າງລາຍຮັບໄດ້ຈາກການລ້ຽງສັດ ສໍາພັນກັບການລາຍງານຂອງ Keolar and Intarucomporn, (2013) ທີ່ລາຍງານວ່າຊາວກະສິກອນທີ່ລ້ຽງງົວໃນເມືອງ ໜອງແຮດ ແຂວງຊຽງຂວາງ ມີລາຍຮັບຫຼັກມາຈາກການລ້ຽງງົວໃນລະດັບທີ່ສູງພໍສົມຄວນເຊິ່ງຢູ່ລະຫວ່າງ 50 ຫາ 100 ລ້ານກີບຕໍ່ປີ ໂດຍການລ້ຽງງົວສ່ວນໃຫຍ່ແມ່ນລ້ຽງໃນຮູບແບບງົວທອມເຊິ່ງເປັນຮູບແບບການລ້ຽງແບບໃໝ່ຕາມການແນະນໍາຂອງວິຊາການ. ທາງດ້ານສະພາບການລ້ຽງສັດພົບວ່າ ສັດທີ່ລ້ຽງແມ່ນລ້ຽງງົວ ກວມ 61,7 %, ຮອງລົງມາແມ່ນການລ້ຽງໝູກວມເອົາ 48,9%, ແບ້ 39,5% ແລະ ລ້ຽງຄວາຍພຽງ 17,2 %, ຮູບແບບລ້ຽງສັດສ່ວນໃຫຍ່ແມ່ນລ້ຽງໃນຮູບແບບເຄິ່ງຂັງເຄິ່ງປ່ອຍໃນພື້ນທີ່, ມີພື້ນທີ່ໃນການລ້ຽງສັດສະເລ່ຍ 3,71 ເຮັກຕາ/ຄອບຄົວ, ຮູບແບບການໃຫ້ອາຫານແມ່ນນໍາໃຊ້ໃຫ້ອາຫານແບບທີ່ມີໃນພື້ນທີ່ ເຊິ່ງຈາກຂໍ້ສັງເກດເຫັນວ່າ ການລ້ຽງສັດຂອງຊາວກະສິກອນສ່ວນໃຫຍ່ແມ່ນນິຍົມລ້ຽງງົວ ແລະ ໝູ ເຊິ່ງທັງສອງຊະນິດນີ້ຖືວ່າເປັນສັດເສດຖະກິດທີ່ສາມາດສ້າງລາຍຮັບໄດ້ດີກວ່າການລ້ຽງສັດຊະນິດອື່ນ ເນື່ອງຈາກວ່າງົວ ແລະ ໝູເປັນສັດທີ່ນິຍົມຜິດໂພກໃນຕະຫຼາດຫຼາຍ ໂດຍເປັນໄປຕາມແຜນພັດທະນາການລ້ຽງສັດຂອງກະຊວງກະສິກໍາແລະປ່າໄມ້ທີ່ແຜນການພັດທະນາໃນການສົ່ງເສີມການລ້ຽງງົວເພື່ອເປັນສິນຄ້າ ເພື່ອຜະລິດຊີ້ນ ແລະ ສິ່ງອອກໄປຕ່າງປະເທດ (ກົມລ້ຽງສັດ ແລະ ການປະມົງ, 2020) ສໍາຫຼັບການລ້ຽງຄວາຍພໍພຽງ 17,2% ເຊິ່ງສ່ວນໃຫຍ່ແລ້ວການລ້ຽງຄວາຍພົບຫຼາຍໃນພາກກາງ ກວມເອົາ 49% ຂອງການລ້ຽງທົ່ວປະເທດ ທັງນີ້ອາດເປັນເພາະວ່າການລ້ຽງຄວາຍເປັນສັດທີ່ລ້ຽງໃຊ້ເວລາດົນ ແລະ ພື້ນທີ່ສ່ວນໃຫຍ່ແມ່ນບໍ່ຄ່ອຍເໝາະສົມສະນັ້ນ ເພື່ອ

ພັດທະນາໃຫ້ມີການລ້ຽງທີ່ເປັນລະບົບລັດຖະບານຕ້ອງໃຫ້ການສົ່ງເສີມການຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ກໍານົດຮູບແບບການລ້ຽງເປັນສິນຄ້າໃຫ້ເໝາະສົມໃນແຕ່ລະພື້ນທີ່ (Chnanthakhoun et al., 2024). ສໍາລັບຮູບແບບການລ້ຽງທີ່ພົບເຫັນວ່າແມ່ນການລ້ຽງໃນພື້ນທີ່ທີ່ມີການປູກຫຍ້າ ລ້ຽງແບບທໍາມະຊາດເປັນຫຼັກ ໃນພື້ນທີ່ຕົນເອງ ເພາະວ່າຊາວກະສິກອນຍັງຖືວ່າການລ້ຽງສັດເປັນການລ້ຽງຮູບແບບການສະສົມເງິນໃນຄອບຄົວ ແລະ ຈະຂາຍເມື່ອມີຄວາມຈໍາເປັນໃນການໃຊ້ເງິນໃນຄອບຄົວ ເຊິ່ງເຮັດໃຫ້ຮູບແບບການລ້ຽງຍັງເປັນແບບທໍາມະຊາດ. ໃນດ້ານການດໍາເນີນທຸລະກິດການລ້ຽງສັດຈາກຜູ້ໃຫ້ຂໍ້ມູນພົບວ່າ ຜູ້ດໍາເນີນການລ້ຽງສັດຍັງບໍ່ທັນເຂົ້າເຖິງແຫຼ່ງທຶນໃນການລ້ຽງຄິດເປັນຈັດຢູ່ໃນເກນຕໍ່າ, ຄວາມສາມາດເຂົ້າເຖິງການບໍລິການສັດຕະວະແພດແມ່ນພົບວ່າຢູ່ ໃນລະດັບປານກາງ, ການໄດ້ຮັບການສົ່ງເສີມການລ້ຽງສັດຈາກພາກສ່ວນຕ່າງໆແມ່ນຢູ່ໃນລະດັບຕໍ່າ, ການເຂົ້າເຖິງແຫຼ່ງຂໍ້ມູນຂ່າວສານດ້ານການລ້ຽງສັດລະດັບປານກາງ, ດ້ານການຕະຫຼາດສັດແມ່ນ ຈັດຢູ່ໃນລະດັບດີ, ໃນດ້ານຂອດການດໍາເນີນເອກະສານຂໍອະນຸມັດການສ້າງຕັ້ງຝາມພົບວ່າແມ່ນຍັງປະຕິບັດໄດ້ຕໍ່າຫຼາຍ ຈາກຂໍ້ມູນເຫຼົ່ານີ້ ອາດເວົ້າໄດ້ວ່າການລ້ຽງສັດຂອງຊາວກະສິກອນໃນເຂດເມືອງນານຍັງເປັນຮູບແບບການລ້ຽງທີ່ບໍ່ໄປຕາມຫຼັກການວິຊາການຕາມທີ່ກໍານົດໄວ້ ເຊິ່ງສະແດງອອກໃນການເຂົ້າເຖິງແຫຼ່ງທຶນຍັງບໍ່ທັນຫຼາຍ, ການເຂົ້າຫາວຽກງານສັດຕະວະແພດ ແລະ ໃນພື້ນທີ່ຕົນເອງ ເພາະວ່າຊາວກະສິກອນຍັງຖືວ່າການລ້ຽງສັດເປັນການລ້ຽງຮູບແບບການສະສົມເງິນໃນຄອບຄົວ ແລະ ຈະຂາຍກໍຕໍ່ເມື່ອມີຄວາມຈໍາເປັນໃນການໃຊ້ເງິນ ເຊິ່ງເຮັດໃຫ້ຮູບແບບການລ້ຽງຍັງເປັນແບບທໍາມະຊາດເປັນທີ່ນິຍົມໃນການລ້ຽງຂອງຊາວກະສິກອນ ໄປໃນທິດທາງດຽວກັບການລາຍງານຂອງ Kandee et al. (2022) ທີ່ໄດ້ສຶກສາສະພາບການລ້ຽງງົວໃນເຂດເມືອງໂພນໄຊ ແຂວງຫຼວງພະບາງ ພົບວ່າການລ້ຽງສັດຂອງຊາວກະສິກອນຍັງເປັນແບບຄອບຄົວ, ຜູ້ລ້ຽງຍັງມີລະດັບການສຶກສາທີ່ບໍ່ສູງ, ມີການລ້ຽງແບບທໍາມະຊາດ ແລະ ອາໃສປະສິບການໃນການຈັດການການລ້ຽງສັດຂອງຕົນເອງ ເຮັດໃຫ້ຜົນທີ່ໄດ້ຮັບບໍ່ໄດ້ສູງເທົ່າທີ່ຄວນຕາມຮູບແບບທີ່ດີຕາມຫຼັກການ. ແນວໃດກໍ່ຕາມຈາກຂໍ້ ມູນທີ່ສຶກສາແມ່ນຍັງບໍ່ທັນໄປຕາມຂໍ້ ແນະນໍາໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານການປະກອບການທາງດ້ານການລ້ຽງສັດ ແລະ ສັດຕະວະແພດທີ່ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການລ້ຽງສັດ ແລະ ສັດຕະວະແພດການລ້ຽງສັດຕ້ອງໃຫ້ມີການປະຕິບັດຕາມກົດໝາຍ ແລະ ຂໍ້ກໍານົດຢ່າງຊັດເຈນເພື່ອບໍ່ໃຫ້ມີຂໍ້ຜິດພາດລະຫວ່າງຜູ້ລ້ຽງ ແລະ ຜູ້ຄຸ້ມຄອງການລ້ຽງສັດ ບໍ່ວ່າຈະຢູ່ໃນຂັ້ນໃດກໍ່ຕາມ ເຊິ່ງຕ້ອງຢູ່ຕາມລະບົບກົດໝາຍ (ສະພາແຫ່ງຊາດ, 2016) ສອດຄ່ອງກັບການສຶກສາຂອງ Hoongsengpha et al., (2020) ທີ່ ພົບວ່າປັດໃຈທີ່ ມີຜົນສໍາເລັດຕໍ່ຜູ້ປະກອບການທຸລະກິດຂະ ໜາດໜ້ອຍໃນແຂວງຫຼວງພະບາງ ປະກອບມີປັດໃຈດ້ານນະໂຍບາຍ-ການເມືອງ ເຊິ່ງສະແດງ

ວ່າການກຳນົດກົດໝາຍ ແລະ ການກຳນົດນະໂຍບາຍທີ່ຖືກຕ້ອງກໍ່ສາມາດສົ່ງເສີມການດຳເນີນທຸລະກິດຂອງຜູ້ປະກອບການໄດ້ເປັນຢ່າງດີ.

5. ສະຫຼຸບ

ສະພາບການດຳເນີນການລ້ຽງສັດຕາມແຜນດຳເນີນທຸລະກິດການລ້ຽງສັດເປັນສິນຄ້າຂອງກຸ່ມຂອງຊາວກະສິ ກອນ ໃນເມືອງນານແຂວງຫຼວງພະບາງ ເຫັນວ່າ ການລ້ຽງສັດສ່ວນໃຫຍ່ຍັງເປັນຮູບແບບການລ້ຽງແບບທຳມະຊາດ, ຍັງຂາດການຈັດການດູແລເອົາໃຈໃສ່ຕາມຫຼັກວິຊາການ, ການເຂົ້າເຖິງແຫຼ່ງຂໍ້ມູນດ້ານການລ້ຽງສັດຍັງຕໍ່າ ແລະ ທີ່ສຳຄັນແມ່ນບໍ່ໄດ້ປະຕິບັດຕາມຮູບແບບການດຳເນີນທຸລະກິດການລ້ຽງສັດທີ່ທາງພາກສ່ວນລັດກຳນົດໄວ້. ສະນັ້ນ, ເພື່ອດຳເນີນການລ້ຽງສັດໃຫ້ຖືກຕ້ອງຂໍສະເໜີແນະນຳພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຊ່ວຍລົງສິ່ງເສີມ ແລະ ນຳພາການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດການລ້ຽງສັດເປັນສິນຄ້າໃຫ້ຖືກຕາມຫຼັກວິຊາການເພື່ອຮັບປະກັນຜົນຜະລິດສັດທີ່ມີຄຸນນະພາບຕອບສະໜອງສຸຕະຫຼາດຢ່າງເປັນປົກກະຕິ.

6. ຂໍ້ຂັດແຍ່ງ

ພວກຂ້າພະເຈົ້າໃນນາມທີມງານຜູ້ຄົ້ນຄວ້າວິທະຍາສາດໃນຄັ້ງນີ້ ຂໍປະຕິຍານຕົນວ່າ ຂໍ້ມູນທັງໝົດທີ່ມີໃນບົດຄວາມວິຊາການດັ່ງກ່າວນີ້ ແມ່ນບໍ່ມີຂໍ້ຂັດແຍ່ງທາງຜົນປະໂຫຍດກັບພາກສ່ວນໃດ ແລະ ບໍ່ໄດ້ເອື້ອປະໂຫຍດໃຫ້ກັບພາກສ່ວນໃດພາກສ່ວນໜຶ່ງ, ກໍລະນີມີການລະເມີດ ໃນຮູບການໃດໜຶ່ງ ພວກຂ້າພະເຈົ້າມີຄວາມຍິນດີ ທີ່ຈະຮັບຜິດຊອບແຕ່ພຽງຝ່າຍດຽວ.

7. ຄຳຂອບໃຈ

ທີມງານຄົ້ນຄວ້າຂໍສະແດງຄວາມຂອບໃຈມາຍັງພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງໃນການດຳເນີນການສຶກສາຄັ້ງນີ້ ກໍ່ຄືຫ້ອງການກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ເມືອງນານ ແລະ ຊາວກະສິກອນຜູ້ໃຫ້ຂໍ້ມູນທຸກທ່ານ ທີ່ໄດ້ເອື້ອຍອຳນວຍສະຖານທີ່ ແລະ ເຄື່ອງມືອຸປະກອນບາງຢ່າງໃຫ້ແກ່ການສຶກສາວິໄຈຄັ້ງນີ້ຈົນສຳເລັດຕາມຄາດໝາຍ.

8. ເອກະສານອ້າງອີງ

ກະຊວງກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້. (2022). *ນະໂຍບາຍແຫ່ງຊາດວ່າດ້ວຍການສົ່ງເສີມການລ້ຽງສັດ ແລະ ສັດນ້ຳ ຂອງ ສປປ ລາວ*. ກະຊວງກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ, ສ ປ ປ ລາວ.

ກົມລ້ຽງສັດ ແລະ ການປະມົງ. (2020). *ແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ຂອງວຽກງານລ້ຽງສັດ ແລະ ການປະມົງ 5 ປີ ສົກປີ 2020-2025, ກົມລ້ຽງສັດ ແລະ ການປະມົງ, ກະຊວງກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້, ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ ສ ປ ປ ລາວ.*

ກົມລ້ຽງສັດ ແລະ ການປະມົງ. (2020). *ແຜນຜະລິດງົວເພື່ອເປັນສິນຄ້າສຳຫຼັບການສົ່ງອອກ, ກົມລ້ຽງສັດ ແລະ ການປະມົງ, ກະຊວງກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ ສ ປ ປ ລາວ.*

ສຳນັກງານປະທານປະເທດ. (2016). *ລັດຖະດຳລັດຂອງປະທານປະເທດ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ກ່ຽວກັບການປະກາດໃຊ້ກົດໝາຍການລ້ຽງສັດ ແລະ ສັດຕະວະແຜດ (ສະບັບປັບປຸງ). ສະບັບເລກທີ 205/ປປທ, ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ ລົງວັນທີ 19 ທັນວາ, 2016. ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ ສ ປ ປ ລາວ.*

ສະພາແຫ່ງຊາດ. (2016). *ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການລ້ຽງສັດ ແລະ ສັດຕະວະແຜດ (ສະບັບປັບປຸງ), ສະບັບເລກທີ 08/ສພຊ, ລົງວັນທີ 11 ພະຈິກ 2016. ສະພາແຫ່ງຊາດ, ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ, ສ ປ ປ ລາວ.*

ຝອງສະໝຸດ, ສ. (2015). *ບົ່ມຄູ່ມືການສອນວິຊາ ລະບົບການລ້ຽງສັດ. ຄະນະກະເສດສາດ ມະຫາວິທະຍາໄລແຫ່ງຊາດ, ໜ້າ 15-16.*

ພະແນກກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ແຂວງຫຼວງພະບາງ. (2021). *ແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມຂອງວຽກງານກະສິກຳ, ປ່າໄມ້ ແລະ ພັດທະນາຊຸມນະບົດ ພະແນກກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ແຂວງຫຼວງພະບາງ 5 ປີ ສົກປີ 2020-2025. ພະແນກກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ແຂວງຫຼວງພະບາງ, ແຂວງຫຼວງພະບາງ ສ ປ ປ ລາວ.*

ຫ້ອງການກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ເມືອງນານ. (2020). *ແຜນພັດທະນາວຽກງານກະສິກຳ, ປ່າໄມ້ ແລະ ພັດທະນາຊຸມນະບົດເມືອງນານ ແຂວງຫຼວງພະບາງ 5 ປີ 2020-2025. ຫ້ອງການກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ເມືອງນານ, ແຂວງຫຼວງພະບາງ, ສ ປ ປ ລາວ.*

Hoongsengpha, S., Indavong, D., Phumma, S., Somsacksaysompheng, O., Phengsavat, S., Khomthavong, P., Sitthirajvongsa, V. and Oupravong, Y. (2020). The success factor of SME business in Luangprabang Capital. *Souphanouvong University Journal of Multidisciplinary Research and Development*, 6 (1), 154-161.

Chanthakhoun, V., Kande, T., Vilaisack, V., Sisouvang, A, and Wannapat, M. (2024). The status, *challenges and development of buffalo production in Laos. 11th ASEAN BUFFALO CONGRESS, Bhaka, Bangladesh:* 87-93

Kande, T., Sakkatat, P., Kanokhong, K. and Fongmul, S.(2023). Beef cattle raising situation of farmers in Phonxay district LuangPrabang Province, Lao People Democratic Republic (Laos PDR). *Journal of Agri. Research & Extension* 40 (2): 71-80

Keolar, B. and Intarucomporn, W. (2013). Factors Related to Farmers' Adoption in Beef Cattle

Raising Extension in Nonghad District, Xieng Khouang Province, Lao PDR. *Kaset Journal.* 29(3): 267 – 275

Yamane, T. (1973). *Statistics An Introductory Analysis* (3 edition) New york: Harper and Row Publication. 1130 p.

Yeankong, S. (2016). Efficiency development of beef cattle production pf small scale farmers in Chattrakarn district, Phitsanulok Province. *Rajabhat J. Sci. Humanit. Soc. Sci* 17(1): 28-34.

ຕາຕະລາງທີ 1. ຂໍ້ມູນພື້ນຖານສ່ວນບຸກຄົນ ແລະ ເສດຖະກິດຂອງຊາວກະສິກອນຜູ້ລ້ຽງສັດໃນເມືອງນານ ແຂວງຫຼວງພະບາງ (n=180)

ປັດໃຈດ້ານຄົນ	ຈຳນວນ (ຄຕ)	ສ່ວນຮ້ອຍ (%)
ເພດ (ຊາຍ)	133	73.9
ຊົນເຜົ່າ (ລາວ)	84	46.7
ອາຍຸ 42 – 49 ປີ	57	31.1
ລະດັບການສຶກສາ ຈົບສາມັນສຶກສາ	133	73.9
ສະຖານະພາບ ແຕ່ງງານ	177	98.3
ດ້ານເສດຖະກິດ		
ສະມາຊິກໃນຄອບຄົວ 6-10 ຄົນ	78	58.9
	$\bar{X} = 5.85$	$SD = 2.31$
	Min-Max = 1-21	
ລາຍຮັບຄອບຄົວ (ກີບ/ປີ)		
ຕໍ່າກວ່າ 60,000,000	147	81.7
ລາຍຮັບຈາກການລ້ຽງສັດ (ກີບ/ປີ)		
ສູງກວ່າ 20.000.000	166	92.2
	$\bar{X} = 71,377,500.00$; $SD = 5,566,808.13$; Min - Max = 6,700,000-610,0000,000	
ຕົ້ນທຶນການລ້ຽງສັດ (ກີບ/ປີ)		
ຕໍ່າກວ່າ 10.000.000 Kip	114	63.3
	$\bar{X} = 46,981,111$; $SD = 376342661.20$; Min-Max = 1500,000 – 500,000,000	

ຕາຕະລາງທີ 2. ສະພາບການດຳເນີນການລ້ຽງສັດຂອງຊາວກະສິກອນໃນເມືອງນານ ແຂວງຫຼວງພະບາງ

(n=180)

	ຈຳນວນ (ຄຕ)	ສ່ວນຮ້ອຍ (%)
ປະສົບການການລ້ຽງສັດ		
ລະຫວ່າງ 6 – 10 ປີ	53	29.4
	$\bar{x} = 7.35$ $SD = 3.89$ $Min - Max = 2 - 20$	
ສະນິດສັດລ້ຽງ		-
ງົວ	111	61.7
ຄວາຍ	31	17.2
ໝູ	88	48.9
ແບ້	71	39.5
ຮູບແບບການລ້ຽງສັດ		
ເຄິ່ງຂັງປ່ອຍ	114	63.3
ລ້ຽງໃນຄອກຖາວອນ	29	16.1
ລ້ຽງມັດ	34	18.9
ການໃຫ້ອາຫານສັດ		
ອາຫານສິດ	98	54.4
ອາຫານປະສົມສຳເລັດຮູບ	27	15.0
ຫຍ້າແຫ້ງ	55	30.6

ຕາຕະລາງທີ 3. ສະພາບການປະຕິບັດຕາມກົນໄກການດຳເນີນການລ້ຽງສັດເປັນສິນຄ້າຂອງຊາວກະສິກອນໃນເມືອງນານ

(n=180)

ລ/ດ	ເນື້ອໃນ	Mean	SD	Result
1	ການເຂົ້າເຖິງແຫຼ່ງທຶນທີ່ນຳໃຊ້ເຂົ້າໃນການລ້ຽງສັດ	1.84	0.26	ຕ່ຳ
2	ການເຂົ້າເຖິງດ້ານສະຕະວະແຜດ	3.28	0.55	ປານກາງ
3	ດ້ານການສົ່ງເສີມການລ້ຽງສັດ	1.78	0.72	ຕ່ຳ
4	ການເຂົ້າເຖິງແຫຼ່ງຂອງການຮັບຮູ້ຂໍ້ມູນຂ່າວສານ	2.93	0.71	ປານກາງ
5	ດ້ານການຕະຫຼາດ	3.76	0.69	ປານກາງ
6	ຂັ້ນຕອນການດຳເນີນເອກະສານການຂໍອານຸມັດການສ້າງຕັ້ງຝາມ ແລະ ການລ້ຽງສັດ	1.13	0.70	ຕ່ຳຫຼາຍ
	ລວມ	2.45	0.61	ຕ່ຳ